

1- Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΟΪΚΩΤΑ

Η δεύτερη συζήτηση στη Βουλή (15.11.88) για το σκάνδαλο Κοϊκωτά υπήρξε δυστυχώς πιο θλιβερή από την πρώτη (1.11.88).

Αντικείμενο της συζήτησης αυτής ήταν η σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διαλεύκανση του σκανδάλου, όπως πρότειναν η Αξιοκρατική Αντιπρόκληση και η Κυβέρνηση.

Η παρέμβαση του κ. Ιωάννη Σίγδη, που έγινε στις 24 ώρα το πρωί —λόγω της γνωστής... «αδυναμίας» του Προεδρείου— υπήρξε και πάλι εντοπισματική και τεκμηριωμένη κατά γενική ομολογία. Την επόμενη, όμως, η παρέμβαση αυτή αγνοήθηκε παντελώς από τον Τύπο και μόνο την μεθεπόμενη έγινε μια σύντομη αναφορά σ' αυτήν από 2 - 3 εφημερίδες. Η τηλεόραση, εξ άλλου, παραχώρησε σ' αυτήν 3,5' περίπου στα πολύωρα βελτίε της.

Έτσι και στην περίπτωση αυτή έχουμε ένα χαρακτηριστικό δείγμα του πόσο αντικατανακτική είναι η ενημέρωση του λαού από τα κρατικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τον Τύπο.

Η Βουλή, παρά τις συστάσεις του κ. Ιωάννη Σίγδη, αποδέχθηκε τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής, που δεν είναι δυνατόν βέβαια μέσα στα χρονικά πλαίσια που καθορίστηκαν να διαλευκάνει την υπόθεση. Αντί για διαλεύκανση, επομένως, θα έχουμε τροφολογία των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης —κρατικών και ιδιωτικών

— με συνεχή λασπολογία, από τις συζητήσεις των μελών της Εμπροσθής, που θα ανήκουν στα αντίπαλα κόμματα, ως και από τις καταθέσεις των μαρτύρων, που θα κληθούν να την αντιμετωπίσουν για τις διάφορες πτυχές του σκανδάλου.

Έτσι, το σημερινό κλίμα φόβωσης θα διατηρηθεί για πολύ και θα είναι αδύνατο να αντιμετωπιστούν με ψυχραιμία και αποτελεσματικότητα τα μεγάλα και καταπαίγοντ ζωτικά και εθνικά προβλήματα της χώρας.

Ας ελπίσουμε ότι ο καλός θεός της Ελλάδας θα βάλει και πάλι το χέρι του, για να μας σώσει από την αφρόσφη μαζί...

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 1988

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ Ε.ΔΗ.Κ.

Η αγόρευση του κ. Ι. Ζίγδη

«Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «Το πένθος αρμόζει στην Ελλάδα». Αυτός θα είναι ο τίτλος του σχολίου, που ο υπορκλής θα κάνει κάποια για τη σημερινή μας συνεδρίαση. Πένθος μου, εάν δεν είναι η θλιβερότερη συνεδρίαση, την οποία είχαμε ποτέ από απόψεις τρόπου ανταλλαγής... φιλοφρονήσεων μεταξύ των δύο «μεγάλων» παρατάξεων και από απόψεις αποφάσεων, η οποία φαίνεται ότι θα ληφθεί από το Σόμα; Δίνω η απόφαση, για την οποία είχαμε βέβαια δεί θα ληφθεί, είναι απλώς εμπαιγμός του λαού, για να μεταχειριστώ την ορολογία του κυρίου Μητσούτση.

Η απόφαση πράγματι της Εξεταστικής των Πραγμάτων Εμπροσθής υπό τις σημερινές συνθήκες είναι καθαρός εμπαιγμός του λαού και δεν έχει καμία σχέση με το θέμα της διαλειψής των θεμάτων του σκανδάλου Κοσκωτά.

Το θέμα του σκανδάλου Κοσκωτά ποιάζει με το θέμα του

συνέδριου Σταδίου, το οποίο όπως ξέρετε, συντάραξε τη γαλλική Δημοκρατία στις αρχές της δεκαετίας του 1930. Και όπως εκείνο άφησε μαιωτικές πληγές στη Γαλλία, έτσι φοβάμαι ότι το συνέδριο Κομμουνιστών θα αφήσει βαριές πληγές στο έθνος και το πολιτεία, εάν δεν το υπονομεύσει κατά τρόπο σοβαρότερο.

Ήθλια η αντιπαράθεση του Λαού

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά που ανταλλάχθηκαν σήμερα μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων δε βοηθούν καθόλου τον ελληνικό λαό να αποκτήσει σαφή γνώση για το τι είναι το συνέδριο αυτό και δεν τον βοηθούν καθόλου να δει, πώς θα εξέλθουμε από αυτήν την φοβερά κατάσταση.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι ο λαός μας μ' αυτές τις πληροφορίες, που έχει από τη Βουλή, από τον Τύπο, από την Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο θα έχει σχηματίσει την εντύπωση ότι αδιάφορος ο πολιτικός κόσμος είναι φαίλος, ότι βρίσκονται σε παραμυθί όλοι οι θεσμικοί, οι ιδεολογικοί και τα πρόσωπα — από την κυβέρνηση, τη συμπόλιτευση, την αντιπολίτευση, τα κόμματα, τα δεξιοκίνητα, τους ερασιεθνικούς λογιστές, τη διοίκηση των τραπεζών κ.ο.κ. Ο λαός πραγματικά θα σχηματίσει την εντύπωση ότι το παν στη χώρα αυτή έχει σαπίσει.

Ο λαός ζητάει και χρειάζεται πληροφορήση αντικειμενική. Και λυπόμαι γιατί η Βουλή απέτυχε εντελώς σ' αυτό. Η Βουλή αυτή εξευτελιίστηκε προ του ελληνικού λαού, διότι δεν είπε τίποτα παρά τις αμειψίες όθρεις, ψευδοφαντίες και πολλά άλλα, που δεν ήθελω να χαρακτηρίσω.

Κύριοι συνάδελφοι, για να δείτε πόσο πληγωμένος είναι η αντιπαράθεση του ελληνικού λαού, θα σας αναφέρω τούτο. Στην παραμμένη συνεδρίαση ο μόνος που αντιτάχθηκε στην άρση διενέργειας εκλογών και ο μόνος που αντιτάχθηκε στη συγκρότηση Εξεταστικής των Πραγμάτων Επιτροπής είναι αυτός που σας μιλά, εκπροσωπώντας το κόμμα της Ε.ΔΗ.Κ. Εν τούτοις, επειδή εκάλεσα τον Τύπο για τον τρόπο με τον οποίο σπαύδι να υποστηρίξει κάθε σκοφαντία κατά των ανθρώπων, που ανήκουν σε αντίπαλη παράταξη, συνήλθαν οι εκδόσεις και αποφάσισαν να

αγνοήσουν τον Ιωάννη Ζήδη και ό,τι είπα στη Βουλή! Το αποφάσισαν επίσημα και εδωκευθήκα σχετικά, για να τρομάξω, σαν να ήσαν η πρώτη φορά που συμπεριφέρονται απέναντί μου μ' αυτόν τον τρόπο!...

Αλλά και το Ραδιόφωνο και η Τηλεόραση, που ανήκουν στην κυβέρνηση, στα δελτία τους δεν με ανέφεραν καν, στην εκπομπή δε του Σαββιάτου, που αφιερώνεται στις αξιότητες της Βουλής αλόκληρης της εβδομάδας, έκαναν μια μικρή περιλήψη, η οποία ήταν στην ουσία παραπλανητική. Και έτσι φθάσαμε στο σημείο όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να εμφανίζουν, ότι όλη η αντιπολίτευση ζήτησε εκλογές και ότι όλη η αντιπολίτευση ζήτησε Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή, ενώ το πράγμα είναι αντίθετο με την αλήθεια.

Πάτε μου: Με αυτές τις μεθόδους ενημέρωσης του ελληνικού λαού, μπορεί να πάει μακριά η δημοκρατία; Μιλάρω περί κυρίαρχου λαού, αλλά όταν τον τρέφουμε, από το πρωί ως το βράδυ, με ψέματα, με διαβολές, με διαστρεφές, είναι δυνατόν αυτές ο λαός να πάρει σωστή αποφάση; για το μέλλον του, για την τύχη του;

Η πρόταση για άμεσες εκλογές

Πάτε μου: Από τη συζήτηση, που προηγήθηκε πριν από 15 μέρες και από τη σημερινή, τι ωφελείται το πολίτευμα και ο λαός;

Τα κόμματα ζήτησαν διενέργεια εκλογών. Με αυτή την φόρμουλα, που έχει ο ελληνικός λαός, όποτε από ό,τι άκουσε, είναι δυνατόν να κρίνει σωστά και να πάρει στην κυβέρνηση δική της φόρμουλα του δικτύου, οι οποίες πράγματι θα κλέβονται των συμφερόντων του, θα είναι εγγυήτριες του δημοκρατικού πολιτεύματος και πρωταγωνίστριες της πρόδου του; Είναι δυνατόν;

Επομένως, η πρόταση περί διενέργειας εκλογών είναι πρόταση, η οποία εξυπηρετεί μόνο ηγετικά, κομματικά συμφέροντα και είναι αντίθετη στα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Και όμως, αυτοί οι οποίοι φροντίζουν για εκλογές, αυτοί που τόλμα να μιλήν για Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή. Πώς

είναι δυνατόν τα δύο αυτά να συνταυτίζονται; Είναι δυνατόν, αφού ζητούμε ακλόγισ, να πάρει οι Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή, η οποία ήλπιε χρόνο και κάποια αντικειμενική διάθεση, στη διεύρυνση του αντικειμένου της έργου;

Απλώς, για να αναποδοξώσω, κάνωμέ αυτές τις προτάσεις.

Εμπαιγμός η Εξεταστική Επιτροπή

Ο κ. Μηνοπούλης, αγαπητοί μου κύριοι Υπουργοί, σας έριξε τη ρουκέτα του αναποδοξισμού, της διαμαρτυρίας περί Εξεταστικής των Πραγμάτων Επιτροπής. Γιατί πύσσα στην παγίδα; Γιατί τη δεχθήκατε, αφού είναι προφανής εμπαιγμός του λαού;

Είναι δυνατόν, η Εξεταστική Επιτροπή να λύσει ένα τέτοιο δύσκολο πρόβλημα, το οποίο έχει διαστάσεις, όχι μόνο ελληνικές, αλλά διεθνείς; Είναι δυνατόν, με την παύρα που έχετε περί Εξαπατημένων Επιτροπών, να εμπιστευθείτε μια τέτοια λευκή υπόθεση, σε μια νέα Εξεταστική Επιτροπή;

Είχαμε την Επιτροπή για την Τηλεόραση, για τις τηλεοπτικές. Πού καταλήξαμε; Στο μηδέν. Υόρως, σκυφαντίες, διαπράξεις της αλήθειας. Συμπέρασμα; Μηδέν.

Είχαμε το Φθύνιο της Κύπρου. Πού καταλήξαμε μετά 25 χρόνια; Σε μια «παρθενιά, χωρίς σπέρμα», όπως απεκάλεσε το Πέριομα, για τους λόγους σας οποίους ξέρετε. Απαχόρησα ένα σαρύ φορές η Αντιπολίτευση. Η Συμπολίτευση ζήτησε επανεξεταστικές παρατάσεις. Και πού καταλήξαμε; Σχεδόν στο μηδέν.

Θέλετε, τώρα, αυτό το μεγάλο θέμα του σπουδαίου Κοινωνιά να έχει την ίδια τύχη και γι' αυτό το παραλήρημα σ' Εξεταστική Επιτροπή; Ε, τότε εξαπατάτε το λαό ανουσιδίζοντα και σας, οι οποίοι προτείνετε την Επιτροπή και σας, που τη δεχθήκατε.

Ανισχύμαι να το πω, αλλά πρέπει να το πω! Δεν πρέπει το Κοινοβούλιο να είναι ο πορτοκιλιστής των κοινοβουλευτικών θεσμών και του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Εγώ σας πρότεινα κάτι άλλο, απλοώτερο. Έχουμε άλλους πέντε πολύ αποκαθαριστική χημικά.

Η Επιτροπή του Ν. 4230)62

Το 1962, όταν υπήρξε εκείνη η καταφορά εναντίον της ΔΕΗ για τα σκάβαλα τα οποία έγιναν, είχε ζητήσει η τότε Αντιπρόεδρος Εξωτερικών των Προγμάτων Επιτροπή. Δεν τη δέχονταν η κυβέρνηση, οπότε πρότεινα τριτοί: Αντί να κάνουμε Εξωτερική Επιτροπή, οι οποίες έχουν όλα τα γνωστά μειονεκτήματα, να κάνουμε μια τριμελή Επιτροπή εξ Ανεξάρτητων Δικαστικών — ο ένας να είναι από το Συμβούλιο Επικρατείας, ο άλλος από τον Άρειο Πάγο και ο τρίτος από το Ελεγκτικό Συνέδριο — και σ' αυτή να αναθέσουμε να εξετάσει το έλο θέμα και να μας φέρει ένα πόρισμα εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος.

Ο τότε Υπουργός Συνταγματός κ. Παπαληγοπούρας δέχθηκε την πρότασή μου και έτσι φερρίστηκε ο νόμος 4230) 62, το άρθρο 2 του οποίου συνιστάει την Επιτροπή. Βάσει το διαπιστώθηκε λόγο για να εξετασθείται τα περιστατικά της τότε κυβέρνησης. Πάντως φερρίστηκε η Επιτροπή.

Και τα έφερε έτσι η μόνη, ώστε το πόρισμα των τριών Ανεξάρτητων Δικαστικών να παραδοθεί το 1964 στον Υπουργό της Βουλευτικής της κυβέρνησης, που απεβίωσε την εβδομάδα τότε, στον Ιωάννη Ζήδη, ο οποίος το παρέδωσε στον Πρωθυπουργό και ο Πρωθυπουργός το κατέθεσε στη Βουλή!

Βάσει του πορίσματος αυτού, η ΕΔΑ υπέβαλε στις 21 Ιανουαρίου 1965, πρόταση παραπομπής στο δικαστήριο — να κινηθεί δηλαδή ο νόμος περί ευθών Υπουργών — της κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Καραμανλή, όλων των μελών της και των υπευθύνων της ΔΕΗ. Δυστυχώς, όμως, όπως γνωρίζετε, λόγω της οξέως της πολιτικής κατάστασης την εποχή εκείνη, επανέβη ο δικαστής, ο οποίος ζήτησε την αμνηστεία, λόγω παραγραφής των αδικημάτων και δεν επέτρεψε στη Βουλή να πάρει απόφαση.

Πάντως η Επιτροπή εκείνη εξετάσσει τον προορισμό της και είναι υπόδειγμα για τέτοιες διαρρυθμίσεις. Αντί την Επιτρο-

πή σας απρόταυνα και σας προτάινω να φερθείτε, και έχω τον εμπαιγμό των Εξεταστικών Επιτροπών, είτε της μορφής την οποία επιγγαίται: ο κ. Μητσοτάκης, είτε της μορφής την οποία επιγγαίται: η Κυβέρνηση. Και οι δύο είναι εμπαιγμός, διότι θα θα καταλήξουν ποσοτικά, απλώς θα δώσουν την αναφορά στον Τόκο επί έξι μήνες, επί ένα χρόνο να προσδοθεί την κοινή γνώμη με όλη τη λύση, με όλη τη συκοφαντία, με όλα τα φάρμακα, τα οποία μπορεί να κατασκευάσει ο αρρωστημένος πους των Ελλήνων πολιτευμάτων και μη!...

Η πρόταση απορίσας, της Εξεταστικής Επιτροπής, είναι καταστροφική, και σας δίνει την λύση. Η λύση είναι η επιτροπή του Ν. 4230/62, την οποία διάδοσε λιμνίσκος αναγνωρίζει και το Σύνταγμα στο άρθρο 89.

Κόρις Γκυργού, βέβαια η πρότασή μου περί Επιτροπής από τον είδος πρέπει να συμπληρωθεί με τούτο. Πρέπει το Πόρισμα να δοθεί, έχω στον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, αλλά στη Βουλή. Πρέπει να γίνει αναστολή της παραγράφης των αδικημάτων. Ο νόμος περί αυθόνης Γκυργιών, είναι ο νόμος της δι-καταρίας. Είναι ντροπή αυτό το πράγμα, σε μια κοινωνικολογική περίοδο να παραγράφονται όλα τα αδικήματα. Το αποτέλεσμα να αποσιωπηθούν. Δεν έχει γίνει όμως η θεραπεία ακόμα. Εδώ, λοιπόν, παίζουμε με τις Εξεταστικές Επιτροπές ή με άλλα τέτοια ευρήματα, όλα τα αδικήματα θα έχουν παραγραφεί και θα εμπαιξομαι τον ελληνικό λαό, κατά τρόπο ανώτατο.

Να παραιτηθεί η Εξοδόνση

Κόρις συνάδελφοι, στη Γαλλία υπήρξε το πεντάδα Σαδίκου, το οποίο είχε την ίδια πλοκή περίπου με αυτό του Κοσκωτά — και το δεν είχε προεκτάσεις. Τι έγινε; Η Κυβέρνηση Σαδίκου τότε υποχρεώθηκε να παραιτηθεί. Την ακολούθησε η κυβέρνηση του Νταλαντί και κατόπιν η κυβέρνηση Νταυμάρ.

Η Κυβέρνηση του Σαδίκου ήταν αριστοκράτους. Ήταν «ρεζ»-αριστοκράτης. Οι λαφοί πήγαν να επισημειωθούν απ' αυτό και με τον παρίφημο Κισπ, τον Αρχηγό της αστυνομίας των Παρισίων, ο οποίος ήταν πολύ λαφός, προέβησαν σε ορισμένες παραχάλας επιδηλώσεις, οι οποίες είχαν τις αντίθετες ακριβώς συνέπειες απ'

ό,τι περίμενε η Δεξιά. Το αποτέλεσμα ήταν να οδηγήσουν στην οργάνωση του «Λαϊκού Μανόπου» του Λαόφ Μπλουμ μετὰ δύο χρόνια.

Επομένως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΕΚΕ, να ξέρετε τι κάνατε. Με τη μέθοδο, που ακολουθείτε, αντί να ανασχέτε μαν κορυφαία αριστοτή καθένηνση, την υπονομεύετε! Γι' αυτό θα πρέπει να αναγκάσετε τον κ. Καλοδδη να αποκαλύψει τη δόλωση του, ότι θα φέρει την πρόταση της Ν.Δ. και να συνταχθεί μ' εκείνο που έπρεπε να συνταχθεί, με την πρόταση δηλ. του Ζήγη, που είναι η μόνη πραγματική πρόταση διαλειστικότητας της καθένης; — πρόταση, η οποία εξισορροπεί τα συμφέροντα του λαού, τα οποία θέλετε πάντα να μονοπωλείτε!

Μιλούσαμε προηγουμένως για τη γενική διαβολή του πολιτικού κόσμου και είδατε, πώς κατόντησε αυτή η συζήτηση. Σας έδωσαν και σας ότι είπατε «προστατευόμενοι» του Κοσκωτά, όπως και τον κ. Κόρκο και όλη σχεδόν την Αριστερά. Και όμως, θέλασθε να συμπαραταχθείτε με τη Δεξιά σ' αυτή την κρίση στηνη! Γιατί αυτή η αντανάδα; Γιατί αυτή η αντιφατική στάση;

Κόρκο Βούλευτς, δε χρειάζεται να μιλούμε πολύ, η φιλοφρόνη είναι πρόγραμμα σπατάλη και ιδρώτα, κόπου - κόπου δε και ρουλού. Γιατί μιλάμε σήμερα; Η χώρα μας έστησε από το σκελετο Κοσκωτά μπήκα σε μια επικίνδυνη κρίση. Αν δεν προέξουμε, δεν ξέρω αν και αυτή η αιρεσιότητα της χώρας μας; ακόμα θα είναι εξασφαλισμένη μετὰ από δύο, τρία χρόνια. Πρέπει να είσαι τυφλός για να μη βλέπεις, πώς πάει με την κρίση Κοσκωτά. Και αντί να συμπαραταχθεί ο πολιτικός κόσμος, να ενωθεί, να δει με ποιο τρόπο μπορεί να την αντιμετωπίσει, καθίσταται και διαδίδεται ο ένας τον άλλο και εμφανίζε, ο ένας τον άλλο λυποδόνη, για να κερδίσει τι; Για να διατηρηθεί αυτό το απαίσιο πύστημα των δύο μονοκόπων, το οποίο να που μας κατόντησε!... Ήδη, οι δύο «μονοκόπων» βαρκαλίζονται και κορδακίζονται, αποκαλύπτοντας ο ένας τον άλλο λυποδόνη, κατακρηστική, απατώντα με την ελπίδα ότι ο ένας θα κατακτήσει την εξουσία και ο άλλος θα τη διατηρήσει!... Αυτό το πύστημα, κό-

ρσι, είναι καταστροφική. Γι' αυτό, το συμπέρασμα από τη συζήτηση αυτή είναι: το ταχύτερο να συμφωνήσουμε στην κατάργηση της ενισχυμένης αναλογικής και την υιοθέτηση της απλής αναλογικής.

Στη Γαλλία, όπως σας είπα, έπαιξε η καθήρυνση του Συστά, μόλις ξέσπασε η υπόθεση Σταβίσκου. Και εδώ, θα λέω ότι η καθήρυνση είναι ένοχος για όσα της καταλογίζουν. Άσφαρ της βλαστημίας! Χωρίς αποδείξεις, δεν τα δέχομαι γι' αυτό. Αλλά είναι ένοχος λόγω ανεπάρκειας. Εφ' όσον ήταν στην εξουσία, όταν δημιουργήθηκε το σκανδάλου Κοσκωτά, θα μπορούσε να παραμείνει στην εξουσία πλέον, εάν ήθελαν να θεραπευθεί το κακό και οι συνέπειές του.

II καθήρυνση από λάθος

Πρέπει να δώσω, επομένως, τη θέση της σε μία «Ολοκληρωτική» καθήρυνση. Και αν τα κόμματα θα ήθελαν να συμφωνήσουν μ' αυτό, να γίνει μια «καθήρυνση προσωπικότητας», ειδικά για την, η οποία να πωχάνει της εμπιστοσύνης ελόκληρης της Βουλής. Εάν σχηματιζόταν μια τέτοια καθήρυνση και προχωρούσε πράγματι στην υιοθέτηση της απλής αναλογικής, είμαι βέβαιος ότι και η διατήρηση του σκανδάλου Κοσκωτά θα τελείωνε πάρα πολύ γρήγορα.

Αν και αυτό θα γίνεται δεκτό, προτίνω τούτοι: Οι 4 Υπουργοί, οι οποίοι είχαν άμεση ευθύνη στην υπόθεση Κοσκωτά, να παραμεινούν και στη θέση τους να μπει ειδικά για προσωπικότητας, εκτός του πολιτικού κόμματος. Έτσι και μόνο θα μπορούσε η καθήρυνση, να επιτύχει αραιστοσύνη ότι πράγματι προσπαθεί να θεραπεύσει τις συνέπειες του σκανδάλου Κοσκωτά. Έτσι και μόνο θα μπορούσαμε να πείσουμε τον ελληνικό λαό ότι πράγματι ενδιαφερόμαστε για την πρόβή του και όχι για τη διάλυση και την ηθική του σύψη.

III πρόκληση της Ιστορίας

Κόμμοι, η ιστορία είναι αμείλικτη, για όλους μας! Σε Βουλή και ειδικότερα σαν καθήρυνση, μάλιστα στην πρόκληση του σκανδάλου Κοσκωτά ή θα φρονιμίζουμε και θα σκεπτόμαστε σαν

υπεύθυνοι πολιτικοί άνδρες, εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, ή θα μεταβληθούμε σε μια παμορφία, η οποία για την εξουσία και μόνο είναι αποφασισμένη να θάψει τον ελληνικό λαό; Σκεφτείτε, κύριοι, γιατί έδρασαντε προ του διλήμματος αυτού. Θα αποδειχτούμε πραγματικοί εκπρόσωποι του λαού, ή θα γίνουμε ή' αυτής του καταποντισμού του έθνους — και σ' αυτήν πόδρα τη διεθνή κοίτιττα.

Λυπούμαι, που σας μύλαρα έτσι, αλλά είμαι βέβαιος ότι οι λί-
γοι Έλληνες, που ακούν από το Ραδιόφωνο αυτή τη στιγμή τη
συζήτησή μας, θα προβληματιστούν. Και απανθόνεμαι εδώς στους
κατηρώσεις, που δεν είναι τίποτα θέματα των υπαρκτών. Έάν
πήγαν στα δεξιά ή στα αριστερά άλλος φταίει, δε φταίει εκείνος.

Είμαι καιρός να προβληματιστούν και να γίνουν η εμπροσθοφυ-
λακή των πραγματικών Ελλήνων πατριωτών, των προοδευτικών
Ελλήνων, που θα πιάσουν απελευθέρως όλου του Έθνους, για να
εξασφαλίσουν την επιδίστη του, την επιδίστη της ελληνικής Πο-
λιτείας καθώς και τη συνεχή πολιτιστική και κοινωνική πρόοδο
του λαού μας.

Σ' αυτούς τους Έλληνες έδιείττα ακούθονα αυτή τη στιγμή
το χειριτάριό μου. Και προκάλε τις εφημερίδες να μη γράφουν
τίποτα απ' αυτό που είπα, για να δείξει απερίσπαστος και να λαμ-
βάνονται, την αποστολή τους, εάν είναι δηλ. ελληνικές εφημερί-
δες ή απλά όργανα της κομματικής επιδίστης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

2- Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

**Παρέμβαση του Προέδρου της Ε.ΔΗ.Κ. κ. Γ-
ΩΑΝΝΗ ΣΙΓΑΗ κατά τη συζήτηση στη Βου-
λή της Επικρώτησης της Ν.Α. και Κ.Κ.Ε. για
την Τηλεόραση (18.11.88)**

«Κύριοι βουλευτάι, στο τέλος της συζήτησης αυτής χρει-
άζεται να λεχθούν και μερικά λόγια ωφής αλήθειας.

Η δημοκρατία βασίζεται πάνω στην αντικειμενική ενημέρωση του λαού. Εάν ένας λαός είναι αντικειμενικά ενημερωμένος, μπορεί να έχει σωστή κρίση και να πάρει αποφάσεις, σύμφωνα με τα συμφέροντά του. Εάν είναι «ενοπαιστωμένος» από ψεύτικες ή παραπληρωτικές πληροφορίες, αν η ενημέρωσή του είναι πλημμελής, τότε βέβαια είναι αδύνατο να πάρει σωστές αποφάσεις. Και ένα λαό τον οποίον καταδικάζουμε σε παραπληροφόρηση, τον καταδικάζουμε σε καταστροφή.

Ο νόμος περί Τύπου είναι της δικτατορίας Μεταξά

Το πολιτεύμα της δημοκρατίας προϋποθέτει αντικειμενική ενημέρωση. Στην Ελλάδα απουσία δεν υπήρξε αντικειμενική ενημέρωση του λαού την τελευταία περίοδο. Δείτε τι έγινε! Μετά την Μεταπολίτευση δεν αλλάξαμε τον περί Τύπου νόμο. Αυτή τη στιγμή ισχύει ο νόμος της δικτατορίας του Μεταξά και αυτός ο νόμος τι σχέση έχει με την εξασφάλιση αντικειμενικής ενημέρωσης; Ο νόμος αυτός καθιστά τους δημοσιογράφους υπηρέτες των ιδιοκτητών των εφημερίδων. Οι δε εφημερίδες μπορεί να εμφανίζουν ότι θέλουν οι τελευταίοι ανάλογα με τα οικονομικά και κομματικά τους συμφέροντα και πολλές φορές ανάλογα με τις διεθνείς τους διασυνδέσεις. Ο νόμος δεν άλλαξε, ενώ έπρεπε σίγουρα μετά τη Μεταπολίτευση να καθορισθεί ένα «Σύστημα κανόνων δημοσιογραφίας», έπρεπε να ιδρυθεί ένα «Επιθεώριο Τιμής», έπρεπε να ιδρυθεί μια πανεπιστημιακή σχολή για δημοσιογράφους. Παράλληλα, έπρεπε να καθοριστούν οι υποχρεώσεις αυτών που εκδίδουν εφημερίδες, ούτως ώστε, όχι μόνο να μην τρέφουν τον ελληνικό λαό με ψεύδη ή με παραπληροφόρηση, αλλά να μην είναι και οι τράπεζες των δημοσιογράφων, αυτοί του δυστυχισμένου, πραγματικά, κλάδου δημοσιοτικής επίδοσης ενός μέρους των Ελλήνων.

Ο Οργανισμός της Τηλεόρασης

Αλλά έγινε και ένα δεύτερο έγκλημα. Όταν αυθόρμητα μετά

την απελευθέρωση άρχισε να οργανώνεται η Τηλεόραση, τότε ανατέθηκε στο Σαρ Χου Γαργν, αν θυμάστε, η εντολή να καταρτίσει το καταστατικό του νέου «Όργανισμού της Τηλεόρασης και Ραδιοφωνίας». Και αυτός ο οποίος ήταν ο νέος Γεν. Διευθυντής του B.B.C., που διάτρεφε πράγματι και ήταν μια προσωπικότητα στη διεθνή τηλεόραση, έκανε ένα καταστατικό. Αλλά, όταν το υπέβαλε, το απορρίψαμε!... Το απέρριψε η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Από τότε ο ελληνικός λαός είναι θέμα της εκάστοτε κυβέρνησης, η οποία είναι ο «εκδότης» της Τηλεόρασης και της Ραδιοφωνίας.

Έτσι κυβέρνηση και ιδιώτες «εκδότες» παραποιούμε την αλήθεια και τη περβόουμε στον ελληνικό λαό, για να εξυπηρετήσουμε ιδιοτελή συμφέροντα!

Αδελφότητα των συζητήσεων στη Βουλή

Αλλά και εδώ στη Βουλή —όπως καταστήσαμε τελευταία — γίνεται έστω και μια συζήτηση, από την οποία ο ελληνικός λαός θα μάθει την αλήθεια; Δείτε τα τελευταία: Ήταν συζήτηση εκείνη της 1ης Νοεμβρίου, αλλά και η προχθεσινή, στην οποία τι είχαμε; Είχαμε απλώς ανταλλαγή όψεων, συκοφαντιών, ατήκουστων καταγγελιών, των δύο μονομάχων, με τη συνδρομή και των Κομμουνιστικών κομμάτων, για να καταλήξουμε πού; Στο συμπέρασμα ότι όλους τους ελάττωσες ο Κοσκωτός. Όλοι ωφελήθηκαν από την απεινιμότητα του Κοσκωτά. Αυτή δεν είναι η εντύπωση του ελληνικού λαού;

Αυτή, λοιπόν, τη στιγμή, ο ελληνικός λαός είναι εντοπισμένος πραγματικά. Και έχουμε το θρόνος να ζητάμε να τον πάμε σ' εκλογές!... Για να κάνει τι; Να εκλέξει εκείνον, ο οποίος διαθέτει τα περισσότερα χρήματα, ή διαθέτει τα περισσότερα μέσα παρακλόνησης; Για να τον θέψουμε τον ελληνικό λαό; Γιατί από ορισμένα πράγματα, που ελέγχθησαν εδώ πέρα, φαίνεται ότι σαφώς κινδυνεύει το δημοκρατικό πολίτευμα. Και από ορισμένα πράγματα,

που δεν ελέγχθησαν, αλλά υπονοούνται, φαίνεται ότι τα εθνικά συμφέροντα κινδυνεύουν και διεθνώς. Και αν έχετε κάποια αμφιβολία, διαβάστε τις δηλώσεις του Γκέρζ, που έκανε χθες το βράδυ.

Επομένως, το όραμα της ενημέρωσης του ελληνικού λαού δεν είναι τόσο δευτερεύον και δεν πρέπει να τυγχάνει αυτής της μεταχείρισης στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

II «φασιστική» τηλεόραση

Επί Νέας Δημοκρατίας —πειδή μιλάμε για Ραδιοφωνία και Τηλεόραση— τι υποφέραμε; Μεταξύ 1977 και 1981 ήμασταν αρχηγός του δεύτερου κόμματος της Αντιπολίτευσης. Είναι ζήτημα, αν πήραμε 3 λεπτά το χρόνο στην Τηλεόραση και στη Ραδιοφωνία! Θυμάμαι πόσο αγώνες έγιναν και στο τέλος δήλωσα κατηγορηματικά ότι δε θέλω να ακούω πλέον για Τηλεόραση και Ραδιοφωνία! Διότι, τότε λίγος χρόνος στο κόμμα της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης. Έτσι αυτός, που είχε το μονοπώλιο της «πληροφόρησης», ήταν η Νέα Δημοκρατία.

Αυτή, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία, η οποία πράγματι ασκούσε «φασιστική» πολιτική, έρχεται τώρα και λέει ότι η σημερινή Τηλεόραση είναι «φασιστική»!.. Δεν της επιτρέπεται να μεταχειρίζεται τέτοιες φράσεις, δίδει με το σόστημα το δικαιοκρατικό τι έγινε η Τηλεόραση: Έγινε έργο διόγκωσης και πρόβoλής της αντιπαλότητας των δύο μεγάλων κομμάτων, αντιπαλότητας, η οποία δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τα εθνικά συμφέροντα —τα συμφέροντα του λαού. Ενδιαφέρεται μόνο για τις προσωπικές φιλοδοξίες των αρχηγών και τις κομματικές φιλοδοξίες των δύο αυτών μεγάλων κομμάτων.

Και λοιπόν, που το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν είναι ο βασικός κατηγορος γι' αυτή την κατάσταση. Αντίθετα, με τη στάση που κρατεί, δίνει την εντύπωση, ότι δε ζει στην Ελλάδα και δεν καταλαβαίνει την πραγματικότητα!..

Παραδείγματα αποσιώπησης και παραποίησης ειδήσεων

Για να δείτε την αβιλιότητα της πληροφόρησης του ελληνικού λαού, θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα και από την Τηλεόραση και από τον Τύπο. Την 1η Νοεμβρίου, όταν γινόταν η πρώτη συζήτηση (για το σκάνδαλο Κοσκωτά), το μόνο κόμμα, που ήταν αντίθετο με την πρόταση άμεσης προσφυγής στις εισηγίες και της Σύστασης Εξεταστικής Επιτροπής, ήταν η Ε.ΔΗ.Κ., σύμφωνα με αυτό που ανέφευχα. Και όμως, κύριοι, η Τηλεόραση σχεδόν δε με ανέφερε στα δελτία ειδήσεων, τα οποία έδωσι. Και μόνο το Σάββατο (στην ειδική εκπομπή για τις συζητήσεις στη Βουλή της εβδομάδας), έκανε αναφορά για μισό λεπτό, με παραποιημένη τη δική μου θέση. Βέβαια, αναγκάστηκε, ύστερα από την καταφορά, που της έγινε, να αφαιρώσι 3,5 λεπτά στην προχθεσινή μου παρέμβαση, έτσι όμως ώστε να μη δοθεί σωστά ο τόνος και το περιεχόμενο των θέσεων που υποστήριξα.

Ερχόμαστε τώρα στον Τύπο. Ο Τύπος, επειδή στην πρώτη μου ομιλία, την 1η Νοεμβρίου, ανέκρινε το είδος της αυθεντίας, την οποία απολαμβάνει, δεν ανέφερε την επομένη ούτε το όνομα του Ζίγδη μεταξύ των ομιλητών! Βέβαια, μερικοί ασφαείς διαρρηχθήκαν, γιατί; Και ήλθε η επίσημη πληροφορία, ότι οι εκδότες συμφώνησαν να μην αναφερθούν τα ονόματα του Ζίγδη και της Ε.ΔΗ.Κ., διότι ο Ζίγδης και η Ε.ΔΗ.Κ. μιλούσαν για πράγματα, τα οποία ήταν αντίθετα με τα συμφέροντά τους!...

Και ακούστε τι έγινε και προχθές. Μόλιθα μετά τις 2 η ώρα το πρωί, λόγω της απόνειας, που απολαμβάνω από το Προεδρείο, ενώ θα μπορούσα να μιλήσω από τις 11 μ.μ. και ναρίτερα. Έτσι με άκουσε ένας μικρός αριθμός Ελλήνων. Την επομένη ο Τύπος δεν είχε ούτε μια λέξη, απ' όσα είχε ο Ζίγδης. Ο Ζίγδης και πάλι δεν αναφέρθηκε καν. Μερικοί όμως εκδότες, αντιλήφθηκαν ότι εξημερώντο, με τη στάση που κράτησαν. Και γι' αυτό δύο-τρεις εφημερίδες

έκαναν χθες κάποια αναφορά και στη δική μου ομιλία!...

Δεν μου λείπει λοιπόν, ο κοινός Έλληνας, που πιάνει την εφημερίδα του, ενημερώνεται ή τυφλώνεται από τις ειδήσεις, που διαβάζει εκεί μέσα; Αυτός, που βλέπει Τηλεόραση, ενημερώνεται ή επίσης τυφλώνεται; Αλλά έτσι έχουμε μια κατώσταξη πράγματι δραματική.

Κύριε Υπουργέ, είστε Καθόρθωση και καίς κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είστε Αντιπολίτευση. Εάν εξακολουθήσει αυτή η κατάσταση θα κλάψουμε συμφορές, όχι μόνο καυτηριακές, αλλά και διεθνείς. Σας προειδοσιώ, δε θέλω να κάνω τον μόντη κακόν, αλλά αυτή είναι η κατάσταση!...

Πρωτόσεις Θεραπείας

Τι έπρεπε να γίνει λοιπόν; Μα πάμε σε καινούργιο νόμο περί Τύπου; Δεν το βλέπω δυνατόν. Να επιστρέψουμε στον Σερ Χιου Γκρεν για να φτιάξουμε την Τηλεόραση; Ούτε αυτό το βλέπω δυνατόν.

Εκείνο, όμως, το οποίο νομίζω ότι μπορεί να γίνει, είναι να ορίσουμε μια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, η οποία θα ελέγχει τουλάχιστον την Τηλεόραση και τη Ραδιοφωνία. Δεν είναι δυνατόν, η Τηλεόραση να λείπει φέροντα. Και ξέρετε, πού κατέληξε η Τηλεόραση; Μιλάει ο κύριος Μητσούτσικης, ο οποίος όταν Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχει μεγάλες ιδιότητες, αλλά έχει και ένα μεγάλο μειονέκτημα —όλη την ώρα θρίζει. Δεν ξέρει τι κατ'επί κριτική και τι κατ'επί όφρυς. Ανακατώνει την ομιλία του και της δίδει ένα υδριστικό τόνο. Έτσι και όταν ακόμα έχει δικίο, ο κόσμος τον βαρύνει και αγανακτεί.

Και ποια είναι η συνέχεια; Εσείς κ. Υπουργέ —η κυβερνητική δηλαδή παράταξη— έπαυλείσθε αυτού του γεγονότος και όταν οι θρισίς του κυρίου Μητσούτσικη ξεπρνάν ένα όριο, στη συνέχεια τον περνάτε και στις γενικές θεκαπώσεις!... Έτσι και εκείνος και εσείς, είσθε ευχαριστημένοι! Μα, είναι κατάσταση αυτή; Βρισκόμαστε σε τόπο,

που έχει σώσει τις φρένες ή έρυσκάραστε σε ένα τρελλοκομείο;

Τι θα γίνει λοιπόν, θα συνεχιστεί αυτή η αηδία του να ρίχνεται λάσπη σε όλα τα κόμματα; Το μόνο κόμμα, που δεν τόλμησε κανείς να θίξει, είναι η ΕΔΗΚ. Πίστε μου ποιο άλλο κόμμα, από τα παραδοσιακά, έμεινε άθικτο από τις συζητήσεις των τελευταίων ημερών; Όλα τα άλλα κόμματα φάνηκαν, ότι πήραν λαφιά από τον Κομμουνισμό.

Εγώ, λοιπόν, σας προτείνω να γίνει μια Κοινοβουλευτική Επιτροπή από όλα τα κόμματα, η οποία τουλάχιστον να ελέγχει την Τηλεόραση, ούτως ώστε να σταματήσει αυτή η αηδία. Όλη αυτή η κατάσταση δεν είναι προς το δικό σας συμφέρον, ούτε της Νέας Δημοκρατίας, ούτε του ΚΚΕ, ούτε του δικού μου. Γιατί, με τον τρόπο, που ενεργείτε, χάνεται κάθε αξιοπιστία.

Προχθές, όταν ο κύριος Μητσοτάκης είπε ότι ο Πρωθυπουργός είναι καταξιωμένος, εγώ είπα ότι αυτή δεν είναι φράση. Αλλά μην θέλετε με όσα κάνετε να δικαιώσετε τον Μητσοτάκη. Διότι, σκεφάτε τι έγινε κάποτε. Ήμουν στη Θεσσαλονίκη και φώναξα την Τηλεόραση και τον Τύπο για να δώσω μια συνέντευξη. Ήρθε και η Τηλεόραση, αλλά στη συνέχεια, επειδή αυτά που είπα δεν ανέφεραν την ευέρινηση, δεν τα ανέφερε καν. Τότε λοιπόν, έστειλα ένα τηλεγράφημά στο Υπουργείο σας —ζητήστε το από το αρχείο σας κ. Υπουργέ— και ρωτούσα γιατί με κάθε ευκαιρία προσπαθείτε να δικαιώσετε τον κ. Μητσοτάκη, που σας λέει ότι είμαστε φασιστική Τηλεόραση;».

Ε, δε θα φρονιμάτε κάποτε;

Είναι ώρα να φρονιμάτε, κύριε Μαρούδα. Διότι αν δεν φρονιμάτε, δεν θα κλάψει μόνο εσείς και η Νέα Δημοκρατία, θα κλάψει ο ελληνικός λαός. Και αυτό το δικαίωμα δεν το έχετε είτε εσθτε Κοθήρηση είτε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ευχαριστώ.